Naskah Jum'at

tema Isra' Mi'raj, Ramadhan dan haji
[sumber elektronis]

Materi Khutbah
kangge Imam sareng Khotib Jum'at dina Basa Sunda

Penyusun Naskah: **Tim Penulis DMDI**
Penerjemah: *Ustadz Hadi Sanusi*
Editor: **Abu Isma'il Idrisi Al 'Abadilah**

Kata Pengantar: *Ustadz Wipkil Bashor*

Naskah Jum'at

*tema Isra' Mi'raj, Ramadhan dan haji
[sumber elektronis]*

*Materi Khutbah
kangge Imam sareng Khotib Jum'at dina Basa Sunda*

Penyusun Naskah: **Tim Penulis DMDI**

Penerjemah: *Ustadz* **Hadi Sanusi**

Editor: **Abu Isma'il Idrisi Al 'Abadilah**

Kata Pengantar: *Ustadz* **Wipkil Bashor**

Naskah Jum'at

tema Isra' Mi'raj, Ramadhan dan haji [sumber elektronis]

ISBN:

978-623-94777-6-9 (PDF)

Judul:

Naskah Jum'at tema Isra' Mi'raj, Ramadhan dan haji [sumber elektronis]

Penyusun : Tim Penulis DMDI

Penerjemah : Hadi Sanusi

Editor : Abu Isma'il Idrisi Al 'Abadilah

Desain sampul: Makmal Dakwah

Sumber gambar:

unsplash.com/photos/unogQeShuqA

unsplash.com/photos/yC70QqvrPRk

Publikasi: April, 2021

Hak cipta: Atribusi 4.0 Internasional (CC BY 4.0)

Penerbit:

Program Studi

Komunikasi dan Penyiaran Islam

STIBA Ar-Raayah

Alamat:

Jl. Perintis Kemerdekaan Km. 6

Kec. Cikembar Sukabumi

Surel:

prodi.arraayah@gmail.com

Muqaddimah (Basa Arab)

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على رسول الله. أما بعد. فأيتها المؤمنون خلق الله سبحانه وتعالى عباده لعبادته، ومن العبادات التي فرض الله على عباده هي: الصلاة، الصوم، والحج. ولهذه العبادات حكم وفوائد كثيرة، ومن فوائد تلك العبادات هي الحصول على رحمة الله سبحانه وتعالى، وأما الفوائد الأخرى فسيذكرها المؤلف من خلال هذا الكتيب الذي يسأل المؤلف الله أن يتقبل منه هذا الجهد اليسير.

ما أمر الله عباده بأمر إلا وفيه مصالح العباد في الدارين، وللحصول على تلك المصالح يجب علينا أن نجتهد في عبادتنا. هناك بعض العبادات التي يجب علينا معرفة حقائقها منها: الصلاة، إذا أدينا هذا الواجب الذي أوجب الله علينا في السماوات السبع عن طريق نبيه -صلى الله عليه وسلم- فسنبطل على الفوائد العظيمة حيث إن النبي -صل الله عليه وسلم- هو الذي قبل هذا الأمر مباشرة، وسمي هذا الموقف العظيم بالأسرى والمعرج. وسيذكر المؤلف في هذا الكتيب طريقة إحياء هذا الموقف العظيم.

والثاني الصوم، فرض الله -سبحانه وتعالى- على عباده الصوم لغرض واحد وهو التقوى، حيث قال تعالى: (...لعلكم تتقون) الآية. ولأجل هذا، سيذكر المؤلف تأثير شهر الصوم (رمضان) على عبادة المؤمنين: ١. شهر الطاعة والإجتهاد. ٢. الفرصة المناسبة للعمل بما في القرآن. ٣. عيد الفطر هو العيد الذي يشجع العباد في العبادة.

والثالث الحج، فرض الله سبحانه وتعالى هذه العبادات لغاية عظيمة وهي تحقيق توحيد الله سبحانه وتعالى. وسيذكر المؤلف المقصود منه في هذا الكتيب.

Sadaya puji mung kagungan Allah SWT, shalawat sinareung salam mudah-mudahan didugikeun ka Nabi urang sadayana Muhammad SAW, saderek kaum Mu'minin anu dimuliakeun ku Allah SWT, Allah SWT nyiptakeun manusa di ieu dunya pikeun ibadah ka anjeun-Na, anapon diantawis ibadah-ibadah anu diwajibkeun ka urang sadayana nyaeta: Sholat, Shaum, sareng ngalaksanakeun Haji. Aya sababaraha paedah anu bakal di hontal ku urang sadayana tina eta ibadah, salah sawiosna nyaeta urang bakal kengeng rahmatna Allah SWT, anapon paedah-paedah anu sanesna *insyaa* Allah bakal disebatkeun dina ieu buku anu mudah-mudahan ieu buku teh ditampi ku Allah SWT janten *amal sholeh*.

Sadaya ibadah anu parantos diwajibkeun kaurang sadayana atos tangtos ngagaduhan hikmah atanapi kautamian kangge urang sadayana di *Dunya* sareung di *Aherat*, kumargi kitu kangge ngaraih atanapi ngahontal eta kautamian, urang keudah leureus-leureus dina ibadah ka Allah *Ta'ala*. Aya di antawis kautamian dina ibadah-ibadah anu peryogi ku urang sadaya kauninganya eta: (1.) **Sholat**. Upami urang sadayana ngalaksanakeun ieu kawajiban kalayan saleres-leresna, tangtosna urang sadayana bakal kengeng kautamian oge paedah anu kacida pisan seueurna, margi parentah Sholat teh mangrupikeun hiji ibadah anu langsung ditampi ku *habibana* Nabi Muhammad SAW dina peristiwa anu disebat *Isra Miraj*. *Insyaa* Allah bakal disebatkeun cara-cara anu tiasa ngaronjatkeun ieu sajarah. Nu kadua (2.) nyaeta **Puasa**. Allah SWT ngawajibkeun kanu janteun hamba-hamba-Na supados janteun jalmi-jalmi anu taraqwa. Kumargi kitu, *insyaa* Allah SWT bakal disebatkeun sababaraha ibadah anu tiasa ningkatkeun kataqwaan urang sadayana diantawisna nya eta: A. Bulan **Ramadhan**, bulan mulia kangge ningkatkeun kataatan. B. Kasempatan kangge ngamalkeun **Al-Quran**. C. **Shalat Idul Fitri** pikeun ningkatkeun ibadah hamba-hamba Allah SWT. Nu katilu (3.) **Haji**. Allah SWT ngawajibkeun ibadah Haji ka hamba-hamba-Na kalayan supados ngahijikeun umat dina kalimat Tauhid, *insyaa* Allah dina ieu buku oge bakal langkung dijeulaskeun deui.

Sakitu anu tiasa kapihatur mudah-mudahan ieu buku tiasa manfaat kangge urang sadayana, *Allahumma Aamiin*.

Wipkil Bashor

Dai Muda Indonesia

Mudarris bi Jamiah Ar Raayah

Daftar Isi

Muqaddimah (Basa Arab)	iii
Daftar Isi	v
Nyandak Hikmah Isro' Mi'roj Nabi ﷺ	1
Ngahirupkeun Deui Spirit Isro' Mi'raj	9
Metik Buah Romadhon	17
Ngahontal Kautamaan Romadlon	25
Romadlon, Bulan Kataatan Jeung Perjoangan	33
Romadlon, Momentum Ngamalkeun Al-Qur'an	41
Idul Fitri, Momén Pikeun Ngaronjatkeun Umat	49
Haji Ngahijikeun Umat Dina Kalimah Tauhid	57
Khutbah Ka Dua	65

NYANDAK HIKMAH ISRO' MI'ROJ NABI ﷺ

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مِنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أَوْصِيَنِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى.

Mahasuci Alloh nu parantos ngalampahkeun ka hamba-Na dina hiji wengi ti Masjid al-Harom ka Masjid al-Aqsho (QS al Isro' [17]: 1).

Alhamdulillah, urang masih dipasihan kasempetan ku Alloh SWT pikeun ngalaksanakeun ibadah sholat Jum'at kalawan berjama'ah, dina dinten anu mulya ieu, yaumul Jum'ah. Di tempat nu dimulyakeun ku Alloh, di ieu masjid. Sasarengan jeung jalma-jalma nu insyaAlloh dimulyakeun ku Alloh nyaéta jalma-jalma anu tarakwa.

Sholawat sinareng salam mugia Alloh nyurahlimpakeun ka jungjungan alam nyaéta kangjeng Nabi Muhammad SAW, manusa paling mulya, nu parantos masihan tuladan ka sakumna manusa kumaha carana milampah kahirupan dunya dumasar kana pituduh Alloh SWT, Sang Pencipta alam sinareng eusina.

Prak tarakwa ka Alloh, di mana waé kabuktosan aranjeun. Taat kana paréntah-Na, sarta nebihan larangan-Na. Ukur ku katakwaan nu hakiki, hirup urang bakal karaksa sareng Alloh pasti bakal nulungan urang.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Wanci kiwari urang tos aya dina sasih Rojab. Aya peristiwa penting dina lalakon hirup Rosululloh SAW nyaéta peristiwa Isro' Mi'roj. Isro' nyaéta lalampahan Rosululloh SAW sareng Malaikat Jibril ti Makkah ka Baitul Maqdis (Palestina). Ieu dumasar kana pidawuh Alloh SWT:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

Mahasuci Alloh nu parantos ngalampahkeun ka hamba-Na dina hiji wengi ti Masjid al-Harom ka Masjid al-Aqsho (QS al Isro' [17]: 1).

Samentawis Mi'roj ngandung harti tétécéan khusus nu digunakeun ku Nabi SAW pikeun naék ti bumi ka tujuh lapis langit nepi ka Sidrotul Muntaha. Ieu dumasar kana pidawuh Alloh SWT:

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ. عِندَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ. عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ. إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ. مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ. لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

Saéstuna Muhammad tos ninggali Jibril (dina rupa nu nyata) dina wanci nu séjén, (nyaéta) di Sidrotul Muntaha. Di sagéndéngenna aya surga padumukan. (Muhammad ninggali Jibril) nalika Sidrotul Muntaha ditangtayungan ku perkara nu nangtayungan. Pangninggal anjeunna (Muhammad) teu méngpar tina naon waé nu ku anjeunna ditinggali jeung teu (ogé) ngaleuleuwihan. Saéstuna anjeunna parantos ninggali sebagéan tanda-tanda (kakawasaan) Pangeranna nu kalintang ageungna (QS an-Najm [53]: 13-18).

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Sabagean manusa dina wanci kiwari teu percaya kana peristiwa saperti kitu. naha bisa kajadian jiga kitu? Sakelompok kaum musyrik datang mayunan Abu Bakar ash-Shiddiq ra. Maranéhna cumarita, “Tinggal naon nu geus diucapkeun ku sobat anjeun (Muhammad saw.)!” Abu Bakar cumarios, “Naon kitu nu diucapkeun ku anjeunna?” Kaum musyrik nyarita, “Anjeunna ngaklaim tos angkat ka Baitul Maqdis, tuluy naék ka langit, jeung kajadian éta lumangsung ngan sapeuting.”

Naon waleran Abu Bakar? “Lamun mah bener jiga kitu nu diucapkeun ku anjeunna, demi éstu berita éta téh bener sakumaha nu dicarioskeun ku anjeunna sabab anjeunna mangrupikeun jalma anu jujur.”

Kaum musyrik tuluy nanya deui, “Naha bisa kitu?” Abu Bakar ngawaler, “Kaula ngabenerkeun anjeunna lamun mah béwara éta leuwih tinu dibéjakeun ku aranjeun. Kaula ngabenerkeun béwara langit nu turun ka anjeunna, moal mungkin kaula teu ngabenerkeun anjeunna ngeunaan lalampahan ka Baitul Maqdis ieu?” (Al-Hakim dina Al-Mustadrok, hadis nomor 4407, ti ‘Aisyah ra).

Teu aya kamangmangan sakedik ogé dina diri Abu Bakar. Anjeunna langsung ngabenerkeun sarta percanten kana éta béwara. Anjeunna teu seueur naros sok sanajan kajantenan éta mustahil dipilampah ku téknologi dina jaman kiwari. Kitu sakuduna sikep hiji muslim kana unggal béwara nu shohih ti Alloh SWT sinareng Rosul-Na. Mangka, hiji Muslim tos sakedahna iman kana sadaya nu didugikeun

ku Allah SWT sareng Rosul-Na, seperti peristiwa Isro' Mi'roj Nabi Muhammad SAW.

Hadirin jama'ah Jum'ah rohimakumulloh,

Rosululloh SAW tos ngabéwarakeun ngeunaan kajayaan deui Islam saporantos kaum muslim terpuruk. Anjeunna ngabagi masa umat Islam ieu jadi lima. Kahiji, masa kanabian. Éta tos lumangsung. Masa Khulafaur Rosyidin, salami 30 tahun, éta ogé tos lumangsung. Dilajengkeun masa Mulkan Adhon (Kakhilafahan Umayyah, Abbasiyyah, sareng Utsmaniyah), nu berakhir 3 Maret 1924 M/27 Rojab, 99 tahun nu katukang dumasar itungan hijriyah. Saporantosna kitu, masa pamaréntahan otoritér, diktator, teu ber hukum kana syariah Islam. Éta lumangsung nepi ka ayeuna. Sareng, masa akhir umat Rosululloh nyaéta masa nalika khilafah nanjeur deui dumasar kana manhaj kanabian. sakumaha kasauaran anjeunna:

ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبِوَّةِ

Tuluy bakal nanjeur deui Khilafah nu nuturkeun manhaj kanabian (HR Ahmad).

Ku sabab kitu, béwara nu didugikeun ku Rosululloh SAW ku urang kudu diwujudkeun kalawan pinuh ku perjuangan sareng keyeng. Dina hal ieu, urang kedah nuladanan kumaha Muhammad al-Fatih berjuang sarengkeyeng naklukkeun Konstantinopél pikeun ngawujudkeun béwara ti Rosululloh SAW yén kota éta téh

bakal ditaklukkeun ku kaum muslim.

Sanés saukur béwara, Alloh SWT ogé tos maparinan jangji bakal masihan deui kakawasaan ka kaum muslim, sakumaha pidawuh-Na, Alloh SWT ngadawuh:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

Alloh parantos ngajangjikeun ka jalma-jalma nu ariman jeung milampah amal soléh diantara aranjeun, yén Mantenna éstu bakal ngajantenkeun aranjeunna ngawasa di alam dunya sakumaha Mantenna tos ngajantenkeun jalma-jalma sateuacan aranjeunna ngawasa; bakal mancegkeun Mantenna pikeun aranjeunna agama nu parantos dipikaridho ku Mantenna (Islam); sareng bakal ngarobah (kaayaan) aranjeunna, saparantos aya dina kaayaan pinuh kasieun, janten aman sentosa. Aranjeunna tetep nyembah Kaula kalawan teu midua ka Kaula ku hiji perkara ogé. Sing saha nu (tetep) kafir saparantos (janji) éta, tuh itu téh maranéhna kaum anu fasik (QS an-Nur [24]: 55).

Mugia, urang kalebet jalma-jalma nu nyakséan nanjeurna deui kajayaan Islam éta. Aamiin.

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ
بِمَافِيهِ مِنَ الْآيَةِ وَذِكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ
وَإِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

NGAHIRUPKEUN DEUI SPIRIT ISRO' MI'RAJ

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يُضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مَنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصِيبًا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أَوْصِنِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

(QS al-Isro' [17]: 9)

Alhamdulillah, kalawan izin Alloh, dina poéan anu mulya ieu urang sadayana ditepangkeun deui ku Alloh sareng jalmi-jalmi anu InsyaaAlloh dimulyakeun ku Mantena, ogé di tempat anu mulya ieu. Sholawat sinareng salam mugia salamina dicurahlimpahkeun ka junjungan urang Nabi SAW. Teu hilap ka kulawargina, para shohabatna, tabi'ut tabi'in, sareng sadaya ummatna anu salamina nikreuh ngeureuyeuh ngalaksanakeun sanéskanten ajaran Islam.

Hayu urang sami-sami raksa sarta tingkatkeun katakwaan urang ka Alloh ku cara nyumponan sadaya paréntah-Na jeung ngajauhan sanés kanten cegahana-Na. Saéstuna, singsaha baé anu takwa, maranéhna anu darajatna luhur di payuneun Alloh SWT.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Satiap tanggal 27 Rajab, urang diingetkeun deui ku kajadian anu ahéng, nyaéta Isro' Mi'rajna Nabi Muhammad SAW. Pikeun kaom Muslim waktu harita, Isro' Mi'raj ngajadi salah sahiji bukti kaimanan. Runtuyan kajadian Iso' Mi'raj mémang diluar anu bisa kahontal ku akal manusa. Waktu harita loba anu teu percaya kana perkara anu dialaman ku Nabi SAW, sahingga maranéhna tungtungna murtad.

Kaayaan ieu ogé dimangpaatkeun ku kaom musyrik Quréisy pikeun ngahasud kaom Muslim anu masih kénéh tetep ajeg dina kaimananana. Abu Bakar ra ogé masu'alkeun sikep ingkar maranéhna ku nyebutkeun: *"Demi*

Alloh, lamun hal éta anu dibéwarakeun ku Muhammad, saéstuna Anjeunna ucapana bener. Naon anu anéh keur aranjeun? Demi Alloh, saéstuna Anjeunna nyarita ka kuring yén geus datang ka Anjeunna wahyu ti langit ka bumi ngan dina waktu sakejapan dina waktu peuting, atawa sakejapan dina waktu beurang, jeung kuring percaya ka Anjeunna. Naha ieu puncekna kahéranan aranjeun?”

Saenggeus kitu Abu Bakar ra ngadatangan Rosululloh SAW sarta ménta Mantena ngajelaskeun ciri-ciri Baitul Maqdis. Saba'da Nabi SAW ngajelaskeun kalawan lengkep, Abu Bakar nyarios, *“Anjeun nyarios bener. Kuring nyaksi, Anjeun téh utusan Alloh!”* Rosululloh SAW ngawaler, *“Anjeun, Abu Bakar, nyaéta ash-shiddiq (anu salawasna ngabenerkeun)!”*

Sikep Abu Bakar ash-Shiddiq ra nuduhkeun pribadi Mu'min anu teguh imanna di tengah kuatna aliran opini anu hayang ngaruksak kayakinan umat Islam ka Rosululloh SAW jeung ajaran Islam waktu harita.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Ngan sataun saba'da Isra' Mi'raj, peradaban Islam nanjeur di Madinah al-Munawwaroh. Kajadian Isra' Mi'raj ieu nyeléksi saha anu bener-bener iman ka Alloh jeung Rosul-Na sarta saha baé anu ngan pura-pura iman. Jeung hal ieu téh ngajadi bekel pikeun Rosululloh SAW dina ngadegkeun Islam.

Jalma-jalma anu kapilih ieu anu satuluyna hijrah ka Madinah, nanjeurkeun Daulah Islam Madinah dumasar kana paréntah Alloh SWT.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Dina kajadian Isra' Mi'raj, Nabi nyimpang ka dua Masjid nyaéta Masjid al-Haram di Mekkah jeung Masjid al-Aqsha di Paléstina, saméméh naék ka langit nepangan Alloh SWT. Dua masjid éta mangrupa masjid suci kaom Muslimin. Ayeuna Masjid al-Aqsha dikawasa ku Zionis Israél.

Ngeunaan Baitul Maqdis, tempat Masjid al-Aqsha diadegkeun, Ibnu Abbas ra nyebatkeun yén Rosululloh SAW kantos ngadawuh, *“Para nabi nganjrek di Syam. Teu aya sejeungkal ogé kota di Baitul Maqdis iwal ti saurang nabi atawa malaikat pernah ngado'a atawa ngadeg didinya.”* (HR at-Tirmidzi).

Baitul Maqdis nyaéta taneuhna kaom Muslimin. Wilayah éta baheula dibébaskeun ku pasukan tentara panghadéna kaom Muslimin dina mangsa Kholifah Umar bin Khotob. Teu héran kholifah panungtung Turki Ustmani, Sultan Abdul Hamid II nalika didatangan dedengkot Yahudi anu rék ménta tanah Palestina, anjeuna nyarita: *“Saéstuna kuring moal rék mikeun bumi Paléstina singsanajan ngan ukur sejeungkal. Taneuh Paléstina lain milik kuring, tapi milik kaom Muslimin. Rakyat kaula geus ngalakukeun jihad pikeun nyalametkeun bumi ieu sarta ngocorkeun getih demi tanah ieu. Sakuduna kaom Yahudi—anu ambisi meuli Tanah Paléstina, red.—teundeun baé*

jutaan duit maranéhna. Lamun dina hiji poé engké Khilafah hancur, waktu harita pisan maranéhna bakal sanggup ngarampas Paléstina kalawan teu kudu ngaluarkeun duit sapérak oge. Tapi, salila kuring masih hirup, ngeureutna péso dina awak kuring karasa leuwih hampang pikeun kuring tinimbang kuring kudu nyaksian Paléstina papisah ti Khilafah. Ieu nyaéta perkara anu teu meunang kajadian.”

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumullih,

Teu bisa ménta, Yahudi ku cara anu licik ngarongrong sarta satuluyna ngahancurkeun Nagara anu méré panyalindungan jeung mertahankeun Paléstina nyaéta Khilafah Utsmaniyah, pas dina tanggal 28 Rajab 1342 H, 100 taun anu katukang. Ngaliwatan leungeun kotor Mustafa Kémal Attatturk, ti waktu harita kaom Muslimin ibarat hayam kaleungitan indung, paburencay, jeung teu boga kakuatan, sarta gampang pisan diadu domba ku musuh-musuhna. Umat Islam di sakuliah dunya dipukpruk ku mangrupa-rupa bancang pakéwuh. Teu kalangkung di Bumi Paléstina, nagri anu ku Alloh SWT dibarokahan.

Ku hal saperti kitu, kajadian Isra' Mi'raj sakuduna ngajadikeun tambahan sumanget anu bisa ngajadikeun titincakan dakwah jeung perjuangan umat wanci kiwari.

Jeung, 100 taun katukang, institusi Daulah Islamiyah warisan Nabi SAW téh geus leungit, saenggeus nanjeur ampir 14 abad lilana. Saba'da Rosululloh SAW ngantunkeun, eksisténsi Daulah Islamiyah satuluyna diteruskeun ku lumangsungna Khilafah 'ala minhaj an-

nubuwwah anu kahiji, anu dipingpin Khulafaur Rosyidin. Saba'da Khulafaur Rosyidin saterusna kalawan nyambung dituluykeun ku Khilafah Umayyah, Khilafah 'Abasiyah, jeung Khilafah Utsmaniyah.

Akhirna, ngaliwatan ku mikirkeun kajadian Isra' Mi'raj 1442 H ieu, geus waktuna umat Islam manggihan urgénsitasna (perkara anu ngadesek) anu pang pentingna, nyaéta beuki kuatna kaimanan ka Alloh SWT sarta beuki ningkatna spirit (sumanget) perjoangan pikeun nerapkeun syaré'at Islam kalawan kaffah ku jalan tanjeurna deui Khilafah 'ala minhaj an-nubuwwah anu kadua, dibarengan ku izin jeung pitulung Alloh SWT. Ngan ku Khilafah pisan nagri-nagri kaom Muslim bakal balik deui ngahiji sarta leupas tina sagala rupa katunggaraan akibat panjajahan.

Ingetkeun dawuhan Alloh SWT:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ
اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتُ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ
آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

Hartosna: “Yeuh jalma-jalma anu ariman, kudu jadi aranjeun anu nulungan (agama) Alloh sakumaha Isa ibnu Maryam parantos sasauran ka pangikut-pangikutna anu

satia: “Naha saha anu bakal jadi anu nulungan (pikeun nanjeurkeun agama) Alloh?” Pangikut-pangikut anu satia éta ngawaler: “Abdi sadaya anu nulungan agama Alloh”, tuluy sagolongan ti Bani Israél ariman sarta sagolongan anu séjéna kafir; mangka Kaula méré kakuatan ka jalma-jalma anu ariman ngéléhkeun musuh-musuh maranéhna, tuluy maranéhna jadi jalma-jalma anu meunang.”

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ
بِمَافِيهِ مِنَ الْآيَةِ وَذِكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ
وَإِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

METIK BUAH ROMADHON

KHUTBAH KAHJI

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُودُ بِاللَّهِ مِنْ
شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا

مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مِنْ هُوَ خَيْرُ
مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا.

وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ
كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ وَلَمْ
يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا،

أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ اللَّهُ،
أَوْصِيَنِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

“Yeuh jalma-jalma anu ariman, diwajibkeun ka aranjeun puasa, sakumaha puasa eta diwajibkeun ka jalma-jalma saméméh aranjeun, supaya aranjeun jadi jalma anu takwa.”
(QS al-Baqoroh [2]: 183).

Ma'âsyiro al-Muslimîn rohimakumulLôh ...

Prak geura tarakwa anjeun sadaya ka Alloh kalawan sabener-benerna takwa. Mung ku takwa anu sabenerna urang sadaya bisa ngahontal kabarokahan hirup, jauh tina sagala rupa karupekan, sarta dipikaasih ku Zat Anu Maha Welas Asih.

Asa teu karaos urang sadaya ayeuna tos aya dina panungtungan bulan Romadhon. Bulan anu agung ieu sakedap deui bakal pileuleuyan ninggalkeun urang. Urang sadaya teu terang, naha urang bakal pendak deui jeung Romadhon taun hareup? Teras, naha parantos urang sadaya ngamangpaatkeun momentum Romadhon ieu kalawan maksimal? Naha enggeus katakwaan urang sadaya

nambahan jadi kuat ku ngalaksanakeun puasa Romadhon taun ieu? Emutkeun! Buah Romadhon nyaéta katakwaan.

Margi hal ieu sapagodos sareng dawuhan Alloh SWT:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

“Yeuh jalma-jalma anu ariman, diwajibkeun ka aranjeun puasa, sakumaha puasa éta diwajibkan ka jalma-jalma sameméh aranjeun, supaya aranjeun jadi jalma anu takwa.”
(QS al-Baqoroh [2]: 183).

Sakuduna, saba'da digembléng salila ampir sabulan puasa, urang sadayana tos robah jadi hamba Alloh anu leuwih takwa.

Kataji ku perkara anu pernah didugikeun ku Umar bin Abdul Aziz rohimahulloh, sakumaha anu dicutat ku Imam as-Suyuthi dina kitab Ad-Durr al-Mantsûr, anjeuna nyarios:

لَيْسَ تَقْوَى اللَّهِ بِصِيَامِ النَّهَارِ وَلَا بِقِيَامِ اللَّيْلِ وَالتَّخْلِيطِ فِيمَا
بَيْنَ ذَلِكَ، وَلَكِنْ تَقْوَى اللَّهِ تَرْكُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَأَدَاءُ مَا افْتَرَضَ
اللَّهُ

"Takwa ka Alloh téh sanés ku ngalakukeun puasa dina waktu beurang, solat dina waktu peuting atawa ngahijikeun éta dua perkara. Namung, takwa ka Alloh téh nyaéta ninggalkeun sanéskanten anu ku Alloh diharamkeun jeung ngalaksanakeun sanéskanten perkara anu ku Alloh diwajibkeun.

Ma'âsyiro al-Muslimîn rohimakumulLôh ...

Peryogi kanggo urang sadaya faham kana hakékat takwa ieu. Imam Ali ra ngajelaskeun hakékat takwa ieu, jeung syarat-syaratna. Takwa téh nyaéta:

الخوف من الجليل والعمل بالتنزيل والإستعداد ليوم الرحيل

"Sieun ka Robb anu Maha Agung. Ngajalankeun naon baé perkara anu diturunkeun ku Alloh. Tatan-tatan nyanghareupan poé kiyamah."

Mangka tanda jalma anu takwa; **Kahiji**, manéhna sieun ka Alloh wungkul. Manéhna yakin yén Alloh téh Maha Ningali, Alloh Maha Uninga sarta Maha sagalana. Manéhna ogé yakin kana perkara anu ghoib séjéna anu dibéwarakeun ku Alloh ngalangkungan Rosul Mantenna; ayana malaikat anu teu weléh moncongok 24 jam taya reureuhna, ngarékam sadaya réngkak paripolah manusa taya anu diiwalkeun.

Anu kadua, jalma anu takwa téh nyaéta 'amalu bi tanzil' nyaéta ngalaksanakeun kataatan ka Alloh, dina kaayaan suka atawa beurat ati.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
يَكُونُوا لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
صَلَ صِلًا مُبِينًا

“Jeung henteu pantes pikeun lalaki ani mu'min sarta teu pantes (ogé) pikeun awéwé anu mu'minah, lamun Alloh jeung Rasul-Na geus netepkeun hiji katetepan, bakal aya pikeun maranéhna pilihan (anu séjén) perihal urusan maranéhna. Jeung singsahaning jalma anu ngalakukeun kadorakaan ka Alloh sarta Rosul-Na mangka saéstuna manéhna geus sasar, sasar anu nyata.” (QS Al Ahzab: 36).

Nalika Alloh nyeluk ka manéhna pikeun ngalaksanakeun sholat, manéhna bakal gagancangan sholat kusabab manéhna sadar yen hal éta téh paréntah Alloh. Nalika Alloh maréntahkeun pikeun mayar zakat, maranéhna ngaluarkeun zakat. Nalika Alloh marentahkeun pikeun nyieun kahadéan ka sepuh, kalayan suka ati maranéhna ngabagjakeun indung bapana. Manéhna sadar yén indung téh tunggul rahayu, bapa tangkal darajat. Jeung nalika Alloh maréntahkeun nerapkeun syariah Mantenna, maranehna teu talangké aya digarda paling hareup ngada'wahkeun sarta merjuangkeun Islam.

Sabalikna, nalika Alloh ménta ngajauhan riba, maranéhna teu wani nyokot kana éta riba sing sanajan saeutik. Nalika Alloh nyegah nyokot harta jalma lian, maranéhna teu wani korupsi, ngurangan timbangan, nyolong, jeung nipu. Nalika Alloh ngaharamkeun nganyenyeri sasama Muslim, maranéhna mikaasih ka sasama Muslim sarta teu wani nganyerikeun, nga-kriminalisasi, sumawona néror nyingsieunan batur ku cara nyieun kaributan.

Ma'âsyiro al-Muslimîn rohimakumulLôh ...

Eta sadayana dilakukeun kusabab jalma anu takwa salawasna inget kana datangna Poé Balitungan dina mangsa hirup sabada maot. Hal ieu téh mangrupikeun tanda jalma taqwa ***anu katilu***.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

"Jeung saéstuna poé kiyamah téh pasti datang, teu aya deui karaguan kana eta poé; jeung saéstuna Alloh ngahudangkeun sakabéh jalma tina jero kubur." (QS Al Hajj: 7)

Di akhérat éta pisan amal urang sadaya bakal ditimbang. Saha anu amal hadéna leuwih beurat timbanganna tibatan amal goréngna, mangka surga balesanana. Sabalikna,

lamun amal goréngna leuwih beurat, mangka naraka nyaéta anu leuwih pantes keur manéhna.

Ma'âsyiro al-Muslimîn rohimakumulLôh ...

Teras pasualanana, naha enggeus di poé-poé Romadhon katompernakeun ieu urang ngahontal darajat takwa kasebat? Hayu urang tanya diri urang séwang-séwangan, naha Romadhon taun ieu geus ninggalkeun pangaruh dina diri urang sadaya yén rasa sieun mung ukur ka Alloh wungkul? Naha enggeus bisa nafsu urang diperuhkeun sahingga urang ngarasa hampang taya gantar kakaitan kana sakabeh parentah jeung cegahan Alloh? Naha enggeus urang sadaya ridho pikeun ngalaksanakeun kataatan ka Alloh tanpa alesan deui?

Lamun waleranna teu acan, hayu dina sesa waktu Romadhon ieu urang tingkatkeun deui amaliyah urang bari disarengan mahamkeun diri kana takwa anu hakiki. Omat! Ulah dimomorékeun waktu anu masih kénéh aya. Mudah-mudahan, nalika Romadhon ninggalkeun urang sadaya, urang geus robah jadi pribadi anu suci bersih jadi manusa anyar anu bener-bener taat. Manusa anu takwa, manusia anu tunduk patuh ka Allah sarta jadi manusa anu di pikareueus ku panutan urang sadaya Rosulullah SAW. Aamiin.

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ
بِمَافِيهِ مِنَ الْآيَةِ وَذِكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ
وَإِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

NGAHONTAL KAUTAMAAN ROMADLON

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مَنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أَوْصِيَنِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

[Surah Al-Baqoroh: 183]

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Alhamdulillah, muji syukur ka Alloh SWT urang sadaya masih kénéh ditepangkeun sareng bulan anu mulya, bulan Romadlon. Sareng dinten ayeuna nyaéta dintenan anu munggaran dina sasih Romadlon 1441 H.

Ngalangkungan ieu mimbar, simkuring ngajak ka anjeun sadaya, hayu urang sadaya paboro-boro ningkatkeun katakwaan urang ka Alloh. Margi, mung ukur ku katakwaan anu hakiki, darajat urang ditaékeun ku Alloh di dunya jeung di akhérat. Sarta, katakwaan ieu téh nyaéta hikmah diparéntahkeunana urang ngalaksanakeun shaum dina sasih Romadlon.

Jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Bulan Romadlon ayeuna kacida pisan béntena sareng Romadlon-Romadlon saméméhna. Urang sadaya ngalaksanakeun shaum dina nalika keur mahabuna wabah atawa pandemi Korona. Ieu jadi hal anu istimewa, margi ujianana teu saperti biasa. Sanés mung ukur nahan lapar sareng hanaang wungkul, tapi urang ogé kudu leuwih loba cicing di imah pikeun waktu anu tacan dikanyahokeun watesna. Malahan mah sawaréh dulur urang kudu kaleungitan pakasaban. Nepika aya sabagéan anu kakurangan tuang.

Namung, kaayaan kieu téh teu meunang ngamundurkeun urang sahingga moméntum Romadlon ngaliwat kitu baé. Kaayaan ieu teu meunang ngurangan sumanget urang ngeusian amalan Romadlon. Justru, sakuduna Romadlon ayeuna jadi kasempetan urang pikeun

leuwih ngadeukeutkeun diri urang ka Alloh tinimbang Romadlon saméméhna.

Perhatoskeun dawuhan Nabi SAW:

وَرَعِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ

“Saéstuna kacida pisan rugina salasaurang anu papanggih jeung Romadlon, tuluy Romadlon ngaliwat ti dirina saméméh dosa-dosana dihampura”. (HR at-Tirmidzi, Ahmad, Ibnu Khuzaimah & al-Hakim).

Pangampura Alloh SWT teu datang kitu baé. Tapi kudu aya usaha anu soso-soso pikeun ngahontalna. Mangka urang sadayana kedah nyumponan puasa Romadlon sahadé-hadéna, apal batesan-batesanna sarta ngajaga diri tina sanéskanten anu sakuduna dijaga. Rosul SAW kantos ngadawuh:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَعَرَفَ حُدُودَهُ وَتَحَفَّظَ مِمَّا كَانَ يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَتَحَفَّظَ فِيهِ كَفَّرَ مَا كَانَ قَبْلَهُ»

“Singsahaning jalma anu puasa bulan Romadlon, apal katangtuan-katangtuanana sarta ngajaga naon baé anu kudu ku manéhna dijaga salila Romadlon mangka bakal dihampura dosa-dosana anu geus tiheula”. (HR Ahmad).

Rosul SAW ogé ngadawuh:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»

“Saha baé anu puasa Romadlon kalawan didadasaran iman jeung miharep ridlo Alloh, mangka dihampura dosa-dosana anu geus kaliwat. Saha baé anu ngahirup-hirup Lailatul Qodar kusabab iman jeung samata-mata ngaharep ridlo Alloh, dihampura dosa-dosana anu geus tiheula.” (HR. Muslim, Abu Dawud, Tirmidzi & Ahmad).

Jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Peryogi diperhatikeun, supaya urang suksés ngalakonan puasa jeung amal séjéna dina bulan Romadlon, aya syarat anu kudu dicumponan nyaéta ninggalkeun sagala perkara anu haram atawa anu teu aya gunana; leuwih husus deui ninggalkeun naon baé anu ngabatalkeun puasa sarta naon baé anu bisa ngaruksak ganjaran puasa.

Ingetkeun dawuhan Rosul SAW:

«الصَّيَامُ جُنَّةٌ فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ. وَإِنْ أَمْرُؤُ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ. وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِ الصَّيَامِ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا»

“Puasa téh taméng. Kusabab kitu, omat salasaurang ulah nyarita kotor jeung jahil. Lamun aya salasaurang anu nyerang atawa nyacad, Pok caritakeun, “Saéstuna kuring keur puasa,” sajumlah dua kali. Demi jiwa kuring anu aya dina kakawasaan-Na, bau bahamna jalma anu puasa leuwih hadé di sisi Alloh tinimbang seungitna minyak kasturi; manéhna ninggalkeun kadaharanana, inumeunana jeung syahwatna keur Diri Kaula. Puasa téh milik-Kaula. Kaula pisan anu bakal ngabalesna. Kahadéan (salila bulan puasa) dilipetgandakeun sapuluh kali tibatan anu samisilna”. (HR al-Bukhori).

Jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Anu teu éléh pentingna ogé, hayu urang maksimalkeun dina ngalaksanakeun amal soléh dina sasih Romadlon, singsanajan mungkin baé sabagéan ti urang aya dina kakurangan ku kondisi wabah. Hayu urang laksanakeun amal-amalan anu ngamungkinkeun bisa maksimal. Seueurkeun tadarus al-Qur'an; sholat sunnah; mayar zakat sarta ngaronjatkeun sodaqoh; i'tikaf lamun masih ngamungkinkeun; qiyamul lail, amar makruf nahyi mungkar; sarta amal-amalan taqorrub sanésna. Ulah hilap bantuan wargi urang sareng tatangga urang anu mungkin baé kakurangan.

Tapi singsanajan kitu, amal soléh anu pang utamana di sagédéngeun Alloh SWT nyaéta naon baé anu ku Mantena diwajibkeun. Dina hiji hadis Qudsi ku SWT ngadawuh:

مَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِمِثْلِ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي
يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ

“Henteu hamba Kaula ngadeukeutkeun diri ka Kaula ku hiji perkara anu leuwih utama daripada perkara anu ku Kaula di fardhukeun ka dirina. Hamba Kaula terus ngadeukeutkeun diri ka-Kaula ku amal-amal nawafil nepika Kaula mikacinta kadirina”. (HR al-Bukhori, Ibnu Hibban sareng al-Baihaqi).

Kumargi kitu amal-amalan fardhu tangtu kudu diprioritaskeun saméméh amal-amalan anu sunnah. Ibn Hajar al-‘Atsqolani nyebatkeun dina kitab Fathul-Bâri, sabagean ulama anu masyhur ngagaduhan pamendak, *“Singsaha baé anu fardhuna leuwih nyibukeun manéhna tinimbang nâfilah-na mangka manéhna di hampura. Sabalikna, singsahaning jalma anu nâfilah-na leuwih nyibukeun manéhna tinimbang amal fardhuna mangka manéhna geus katipu.”*

Insyallah ku cara saperti kitu, urang tiasa ngahontal hikmah puasa nyaéta takwa. Takwa anu ngawujud dina pribadi, masyarakat, katut nagara. Saéstuna ngan ku takwa wungkul, Allah bakal ngabukakeun panto-panto kabarokahan ti langit jeung ti bumi.

Mudah-mudahan Alloh SWT ngahapunten kana sanéskanten dosa-dosa urang sadaya sarta ngajadikeun ka urang sadaya hamba-Na anu leres-leres takwa kalawan sampurna. Aamiin !

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ
مِنَ الْآيَةِ وَذَكَرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ وَإِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ هُوَ
الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

ROMADLON, BULAN KATAATAN JEUNG PERJOANGAN

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مِنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أَوْصِنِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Satemena pangeusi nagri-nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngalimpahkeun ka maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami). Kusabab kitu, Kami nyiksa maranéhna disababkeun ku pagawéan maranéhna”. (TQS al-A’rof [7]: 96).

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Alhamdulillah, urang masih kénéh dipaparin kesempatan patepang sareng bulan mulya, bulan Romadlon. Ngempel di tempat anu mulya, nyaéta masjid. Dina dinten anu mulya, nyaéta dinten Juma’ah. Sarta sasarengan sareng jalmi-jalmi anu insyaAlloh dimulyakeun ku Alloh, nyaéta jalmi-jalmi anu tarakwa. Sholawat sinareng salam mugia salamina di limpahcurahkeun ka jungjunan urang sadaya Nabi Muhammad SAW. Teu hilap ka kulawargina, para sahabatna, tabi’ut tabi’in sareng sadaya umatna anu istiqomah nikreuh ngeureuyeuh ngalaksanakeun sarta merjuangkeun syare’at Alloh SWT sacara kaffah dugika yaumil qiyamah.

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Hayu urang terus tingkatkan kualitas katakwaan urang sadaya ka Alloh SWT, komo deui ayeuna di bulan takwa, bulan Romadlon. Takwa pisan anu nangtukeun darajat manusa di sagédéngéun Alloh. Tambah luhur

darajat takwa hiji jalma, mangka tambah luhur ogé darajat manéhna di sagédéngeun Alloh SWT.

Mantena ngadawuh:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

“Saéstuna jalma anu pangmulyana di antara aranjeun di sagédéngeun Alloh nyaéta jalma anu pang takwana di antara aranjeun”. (TQS Al Hujurot: 13)

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Takwa, nurutkeun Imam an-Nawawi rohimahulLoh dina kitab Syarh Shahîh Muslim, nyaéta ngajalankeun paréntah-paréntah Alloh sarta ninggalkeun cegahan-cegahan Mantena. Paréntah jeung cegahan Alloh téh nyaéta syaré'at Islam. Kalawan ku basa nu lian, takwa téh nyaéta ngamalkeun sarta nerapkeun syaré'at Islam dina kahirupan. Naha sacara pribadi (individu) atawa babarengan (kolektif) di tengah masyarakat.

Sacara individu, satiap diri teu meunang henteu kudu takwa, di mana baé, iraha baé, sarta dina kondisi kumaha baé. Dawuhan Nabi SAW:

«اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ» ...

“Prak geura geura takwa ka Alloh di mana baé anjeun aya!”
(HR Ahmad, at-Tirmidzi, ad-Darimi, al-Bazzar, al-Hakim jeung al-Baihaqi).

Takwa ogé kudu ngawujud sacara sacara kolektif di tengah masyarakat. Alloh SWT ngadawuh:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Satemena pangeusi nagri-nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngalimpahkeun ka maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami). Kusabab kitu, Kami nyiksa maranéhna disababkeun ku pagawéan maranéhna”. (TQS al-A’rof [7]: 96).

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Romadlon nyaéta sarana pikeun ngawujudkeun sakabéh katakwaan sakaligus. Sacara individu urang kudu nahan diri tina sagala hal anu ngabatalkeun puasa, sing sanajan dina kaayaan teu aya jalma saurang oge anu ningali. Teu meunang barang dahar jeung nginum dina waktu beurang, sing sanajan tuangeun jeung leueuteun teh sabenerna halal.

Sacara kolektif, katakwaan meredih tata aturan kahirupan masyarakat diatur ku syaré’at Islam, naha dina widang ékonomi, sosial, budaya, pulitik, nepika widang pertahanan kaamanan. Can kaasup takwa anu sebenarna lamun riba masih kénéh maceuh sarta dilégalkéun, miras masih kénéh sumebar dimamana, hukum buatan manusa jadi patokan pangadilan, aliran sesat masih kénéh loba nu

mikaresep, rahayat diantep sina malarat, pendidikan sarta kasehatan mahal, jeung kadloliman rata kajadian dimamana beurang jeung peuting.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Pandemi Covid-19 anu keur mahabu danget ayeuna, sakuduna mukakeun kasadaran urang, tétéla masih kénéh loba syare'at anu dirumpak ku manusa. Pon kitu deui anu dirumpak ku kaum Muslim.

Alloh SWT ngelingan umat manusa yén mungpang tina syare'at bisa nyababkeun datangna bancang pakéwuh. Sabalikna, ngalaksanakeun sarta nerapkeun syaré'at bakal ngadatangkeun rohmat pikeun manusa (urang sadaya), nyaéta nyegah dharar (bahaya) jeung ngadatangkeun mashlahat (mangpaat).

Kusabab kitu, Romadlon nalika aya wabah saperti ayeuna sakuduna ningkatkeun sumanget urang pikeun balik deui kana syaré'at Alloh SWT. Urang kudu ngandelkeun kayakinan yén ngamalkeun sarta nanjeurkeun syare'at kalawan kaffah pasti bakal ngadatangkeun kama'muran, kasejahteraan, kaadilan sosial jeung hukum, kaamanan, kanyamanan, akhlak mulya di tengah-tengah masyarakat, jeung sajabana. Sakabéhna ieu téh mangrupikeun kabarokahan anu jadi konsekuensi tina katakwaan urang sadaya ka Alloh SWT.

Cobi emutkeun paréntah Alloh SWT:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

“Yeuh jalma-jalma anu ariman, kudu asup aranjeun kana Islam kalawan sagemblengna (kaffah).” (TQS al-Baqoroh [2]: 208).

Dina tafsirna, Aysar at-Tafâsîr, Imam Abu Bakar al-Jazairi ngajelaskeun yén kecap kaffat[an] dina ayat diluhur ma'nana nyaéta jâmi'['an] (total, sakabéhna). Mangka, masih numutkeun Imam al-Jazairi, teu meunang sakedik ogé pikeun kaom Muslim ninggalkeun syare'at jeung hukum-hukum Islam.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Kacida pisan ngadesekna urang balik deui kana syare'at Alloh SWT. Saéstuna bakal cilaka lamun umat manusa, kaasup umat Islam, geus diingatan ku Alloh ku mangrupa-rupa ujian jeung bancang pakéwuh tapi tetep baé bedegong nyekel pageuh kana hukum-hukum buatan manusa sarta ngalanggar katangtuan Alloh SWT.

Geus waktuna, urang terus berjoang kalawan soson-soson sarta ulah merhatikeun ka capé supaya syaré'at Islam tanjeur di dunya ieu sacara kaffah. Energi perjoangan kudu terus dilipetgandakan komo deui di bulan Romadlon, bulan di mana Rosululloh jeung generasi panghadéna umat Islam nyangking kemeunangan sarta kajayaan.

Inget, paréntah wajib anu ku urang kudu dilakukeun lain ngan saukur puasa. Loba pisan paréntah anu séjénna. Sakabéhna meredih supaya dilaksanakeun. Alloh SWT ngadawuh :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

“Yeuh jalma-jalma anu ariman, geura cumponan panggero Alloh jeung panggero Rosul dimana-mana Rosul ngagero ka anjeun kana perkara anu bakal méré kahirupan ka anjeun, jeung prak kanyahokeun yén saéstuna Alloh ngawatesan antara manusia jeung haténa, jeung saéstuna ka Mantena pisan anjeun bakal dikumpulkeun”. (TQS Al-Anfâl: 24)

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَةِ وَذِكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ وَإِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

ROMADLON, MOMENTUM NGAMALKEUN AL- QUR'AN

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مِنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أُوَصِّينِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

“Satemena pangeusi nagri-nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngalimpahkeun ka maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami). Kusabab kitu, Kami nyiksa ka maranéhna disababkeun pagawéan maranéhna”. (TQS al-A’raf [7]: 96)

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Alhamdulillah, urang masih kénéh dipaparin kesempatan ku Alloh kanggo sasarengan ngalaksanakeun ibadah dina bulan anu mulya, bulan Romadlon. Ngempel dina tempat anu mulya, di ieu masjid. Dina dinten anu mulya, nyaéta dinten Juma’ah. Sasarengan sareng jalmi-jalmi anu insyaAlloh dimulyakeun ku Alloh, nyaéta jalmi-jalmi anu tarakwa. Sholawat sinareng salam mugia salamina di limpahcurahkeun ka jungjunan urang sadaya Nabi Muhammad SAW. Teu hilap ka kulawargina, para sahabatna, tabi’ut tabi’in sareng sadaya umatna anu istiqomah nikreuh ngeureuyeuh ngalaksanakeun sarta merjuangkeun syare’at Alloh SWT sacara kaffah dugi ka yaumil qiyamah.

Kahiji sarta anu paling utami, hayu urang salawasna takwa ka Alloh ku cara taat kana sanéskanten aturan Mantena. Pasti Alloh bakal nulungan urang, kalawan catetan lamun urang takwa dina harti anu sabener-benerna.

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Hayu urang tingkatkeun katakwaan urang ka Alloh, sumawona ayeuna urang aya dina bulan takwa, bulan Romadlon. Nya takwa pisan anu nangtukeun darajat manusa di sisi Alloh. Beuki luhur darajat takwa hiji jalma, mangka beuki luhur ogé darajatna di sagédéngéun Alloh. Alloh SWT ngadawuh :

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

“Saéstuna jalma anu pang mulyana di antara anjeun di sagédéngéun Alloh nyaéta jalma anu pang taqwana di antara anjeun”. (TQS Al Hujurat: 13)

Hadirin jama’ah jum’ah rohimakumulloh,

Aya hiji poé anu istimewa dina bulan ieu, nyaéta poéan diturunkeuna Al-Qur’an. Urang sok sering nyebatkeun ku istilah Nuzulul Qur’an. Sering ogé urang mielingna, tapi hanjakal Al-Qur’an acan bisa diterapkeun di bumi ieu sacara nyata.

Padahal, ngamomorékeun Al-Qur’an (Hajr al-Qur’an) nyaéta dosa gedé. Alloh SWT nyacad jalma-jalma anu boga kalakuan siga kitu.

Terus naon baé kalakuan anu kaasup ngamomorékeun Al-Qur’an téh? Sababaraha diantaranya nyaéta henteu yakin kana benerna Al-Qur’an. Teu hayang ngadéngékeun sarta teu merhatikeun Al-Qur’an. Iman ari kana Al-Qur’an mah, ngan teu hayang pikeun nyokot palajaran. Aya tarékah pikeun nyokot palajaran kandungan Al-Qur’an, tapi langka pisan pikeun macana. Sering ari maca

Al-Qur'an mah, ngan teu ngusahakeun pikeun tadabbur. Sok pirajeunan mikiran makna sarta usaha supaya paham ayat-ayat Al-Qur'an, tapi embung pikeun ngamalkeunana. Henteu ngahalalkeun naon anu geus dihalalkeun ku Al-Qur'an. Henteu ngaharamkeun naon anu diharamkeun ku Al-Qur'an. Teu ngajadikeun Al-Qur'an sabagé sumber aturan jeung hukum pikeun ngatur kahirupan. Néangan katenangan sarta jalan kaluar masalah lain tina Al-Qur'an. Sakabéhna éta téh nyaéta kalakuan Hajr al-Qur'an (ngamomorékeun Al-Qur'an).

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Al-Hafizh Ibn Katsir ngajelaskeun yén Alloh SWT parantos ngabarkeun pangaduan Rosul-Na tina kalakuan kaumna:

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

“Jeung nyeluk Rosul, Hei Pangéran abdi, saéstuna kaom abdi tos ngajadikeun kana Al Qur'an ieu hiji hal anu dimomorékeun”. (QS al-Furqon [25]: 30).

Pangaduan ieu kaluar ti Rosul kusabab kalakuan umatna anu teu daék merhatikeun sarta ngadéngékeun Al-Qur'an. Alloh SWT ngadawuh :

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَغْلِبُونَ

“Jalma-jalma kafir ngaromong, “Ulah aranjeun ngadéngékeun Al-Qur’an sarta prak jieun karaméan supaya aranjeun aya dina kameunangan”. (QS Fushshilat [41]: 26)

Lamun Al-Qur’an dibacakeun, maranéhna ngarasa risi. Maranéhna tuluy nyieun karaméan atawa omongan-omongan séjén anu ngahaja dilakukeun supaya Al-Qur’an henteu kadéngé ku maranéhna. Kalakuan saperti kieu téh kaasup kana katégori Hajr al-Qur’an (ngamomorékeun Al-Qur’an).

Pon kitu deui henteu ngamalkeun Al-Qur’an. Teu ngalaksanakeun paréntah-paréntah Al-Qur’an. Teu ngajauhan cegahan-cegahan Al-Qur’an. Ngabalieur tina Al-Qur’an kana perkara séjén (saperti leuwih kénéh resep jeung tenang ngadéngékeun jeung ngahaleuangkeun sya’ir, musik, lagu atawa nyanyi) salian Al-Qur’an. Sibuk ngulik ucapan-ucapan, kaulinan, omongan atawa tungtunan anu dicokot salian tina Al-Qur’an. Sakabéhna éta, nurutkeun Ibnu Katsir, kaasup perilaku ngamomorékeun Al-Qur’an (Tingal: Ibn Katsîr, Tafsir al-Qur’an al-‘Azhim, 6/108).

Sabalikna, aya kawajiban pikeun ngamalkeun Al-Qur’an. Ibnul Qayyim dina kitab Zâd al-Ma’âd ngajelaskeun, “Sabagéan salafush sholéh nyebatkeun, saéstuna Al-Qur’an diturunkeun pikeun diamalkeun. Ku

kituna jadikeun aktivitas maca Al-Qur'an tarékah pikeun ngamalkeun Al-Qur'an. Ahlul Qur'an nyaéta jalma anu faham sarta ngamalkeun Al-Qur'an singsanajan manéhna henteu ngapalkeun. Sabalikna, jalma anu ngapalkeun Al-Qur'an, tapi teu paham sarta teu usaha pikeun ngamalkeun kandungan Al-Qur'an (singsanajan manéhna kacida merhatikeun dina cara ngucapkeun huruf-hurufna), teu pantes manéhna meunang sesebutan Ahlul Qur'an (Ibnu al-Qayyim, Zâd al-Ma'âd, I/338).

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Kumargi kitu, Romadlon ieu sakuduna jadi moméntum keur urang pikeun nerapkeun Al-Qur'an, pikeun ngabumikeun Al-Qur'an. Carana tangtu ku ngamalkeun sakabéh eusi Al-Qur'an sakaligus maké hukum Al-Qur'an. Lamun Romadlon baé bisa mulya kusabab Al-Qur'an turun dina éta bulan, komo deui manusa. Manusa bakal mulya lamun sakabéh aktifitas kahirupan maranéhna diatur kalawan hukum-hukum Al-Qur'an.

Kusabab kitu ngahukuman maké Al-Qur'an nyaéta hiji perkara anu teu bisa ditawar deui. Teu meunang henteu. Umat Islam kalawan sagemblengna wajib ngahukuman sakumaha anu ditangtukeun ku Al-Qur'an. Maké hukum Al-Qur'an nyaéta wujud nyata katakwaan saurang muslim ka Alloh SWT. Lamun puasa Romadlon bener-bener ngahasilkeun katakwaan kanu ngalaksanakeunana, payus pisan maranéhna maké hukum anu rujukana tina Al-Qur'an. Katakwaan —tangtu ku cara ngamalkeun Al-Qur'an sarta

maké hukum Al-Qur'an—pasti bakal ngahasilkeun rohmat jeung kabarokahan ti Alloh SWT. Alloh SWT ngadawuh:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Satemena pangeusi nagri-nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngalimpahkeun ka maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami). Kusabab kitu, Kami nyiksa ka maranéhna disababkeun pagawéan maranéhna”. (TQS al-A'raf [7]: 96). []

[]

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ
مِنَ الْآيَةِ وَذَكَرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ وَإِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

IDUL FITRI, MOMÉN PIKEUN NGARONJATKEUN UMAT

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ مِنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصَبِيًّا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أُوَصِّينِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

“Lamun seug mah pangeusi nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngabukakeun keur maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami) sahingga Kami nyiksa maranéhna akibat tina pagawéan maranéhna”. (TQS al-Arof [7]: 96).

Alhamdulillah, sagala puji kagungan Alloh, Pangéran Samesta Alam. Anu kakawasaan Mantena moal bisa ditandingan sakedik ogé ku manusa anu sombong sarta ngabanggakeun diri ku kakawasaan. Mantena Alloh, Pangawasa sajati langit jeung bumi. Zat Anu ngahirupkeun jeung anu ngamaotkeun. Anu ngalegakeun jeung anu ngarupekkeun makhluk di alam dunya ieu. Allahu Akbar!

Sholawat miwah salam mudah-mudahan salamina dicurahlimpahkeun ka junjungan alam, Rosululloh Muhammad SAW. Manusa paling mulya, anu mawa jalan anu bener pikeun urang sadaya manusa akhir zaman. Kumaha carana ngambah kahirupan di dunya, tempat nyimpang samentara sakabéh umat manusa.

Ma’asyirol Muslimin rohimakumulloh,

Alhamdulillah, sakedap deui urang bakal dipaparin kasempetan ku Alloh pikeun ngarayakeun Lebaran Idul Fitri taun hijriyah ieu, InsyaAlloh. Di tengah pandemi Korona. Teu bisa kamamana. Urang sadaya parantos sakitu lamina caricing di imah baé. Sasarengan sareng kulawarga. Kusab virus Corona teu jelas aya disaha jeung aya dimana.

Saéstuna, ngan jalma anu ariman sarta ngagunakeun akal séhatna wungkul anu bisa nyokot palajaran. Estu kacida pisan lemahna manusa. Ngan saukur ku makhluk Alloh anu teu katara, virus Corona, manusa sadunya teu bisa kukumaha. Terus naon anu pantes ku manusa disombongkeun? Kakayaan, jabatan, kakawasaan? Coba perhatikeun, sakabéhna ogé geuning euweuh gunana.

Ingetkeun, di satukangeun musibah pasti aya hikmahna. **Kahiji**, musibah bisa mupus dosa. Ieu pisan anu didawuhkeun ku Rosul SAW:

« مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ شَوْكَةٌ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً أَوْ حَظَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ »

“Henteu saurang Mu’min kacugak atawa leuwih ti kitu, anging ku hal éta Alloh bakal ngaluhurkeun ka manéhna sadarajat atawa Alloh mupus tina dirina hiji dosa”. (HR Muslim, at-Tirmidzi sareng Ahmad).

Kadua, ngalangkungan musibah jeung bencana, Alloh SWT némbongkeun kakawasaan-Na ka manusa. Alloh SWT ogé ngingetkeun yén manusa téh lemah, akalna aya watesna sarta ngabutuhkeun bantuan-Mantenna.

Ma’asyirol Muslimin rohimakumulloh,

Romadlon ampir lekasan. Takbir sakedap deui bakal ngagalindeng minuhan jagad. Allohu Akbar, Alloh Anu

Maha Agung. Walillahi al-hamd, pikeun Alloh sagala pujian. Makhluk Alloh kabéhanana leutik. Lemah, Teu boga daya upaya.

Terus pasualanana, naha enggeus urang sadayana ngarasakeun amisna buah Romadlon? Kabébasan pikeun tuang leueut bakal balik deui saperti biasa? Lain, lain hal saperti kitu. Lain éta anu dimaksud buahna Romadlon. Buah Romadlon téh nyaéta katakwaan, kataatan total ka Alloh SWT. Idul Fitri engké nyaéta moméntum lahirna manusa anyar. Manusa anu pinuh ku iman, anu leuwih taat tinimbang saméméhna. Sabada digembléng dina kawah candradimuka Romadlon salila sabulan campleng.

Sakumaha dawuhan Alloh SWT dina Al-Qur'an:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

“Yeuh jalma-jalma anu ariman, diwajibkeun ka aranjeun puasa sakumaha geus diwajibkeun ka jalma-jalma saméméh aranjeun supaya anjeun jadi jalma anu takwa”. (TQS Al Baqoroh [2] : 183).

Kecap takwa asalna tina kecap waqo, anu hartina nyaéta ngaraksa. Nyaéta, ngaraksa diri tina murka sareng azab Alloh SWT. Carana nyaéta ku ngajalankeun sanéskanten paréntah Alloh SWT sarta ngajauhan sagala cegahan Mantena. Kitu pisan harti takwa anu sabenerna.

Takwa nyaéta udagan sarta cangkingan pangluhurna Romadlon. Jeung katakwaan ieu téh anu nangtukeun darajat urang di sagédéngeun Alloh.

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

“Saéstuna jalma anu pang mulyana di antara aranjeun di sagédéngeun Alloh nyaéta jalma anu pang takwana di antara aranjeun”. (QS al Hujurot: 13)

Naha henteu katakwaan ieu téh anu bakal ku urang dibawa maot? Tuluy, kunaon atuh masih kénéh loba jalma anu embung takwa? Malahan terus-terusan betah kokojayan dina sagara kamaksiatan. Ingkar kana syaré’at Mantena. Ngamusuhan ka orang-orang anu ngada’wahkeun Islam. Mungpang kana hukum-hukum Alloh. Nganggap hukum manusa leuwih hadé tinimbang hukum-hukum Alloh. Sarta Nganggap Alloh jeung Rasul-Na saperti teu aya. Astaghfirulloh.....

Ma’asyirol Muslimin rohimakumulloh,

Idul Fitri nyaéta moméntum pikeun “ngaronjatkeun” urang sadaya. Romadlon, dina nalika pandemi, tos ngadidik urang nepika sadar tina posisi urang salaku hamba Alloh. Anu sakuduna, teu meunang henteu sarta teu aya pilihan séjén, anging kudu milih taat ka Alloh jeung Rosul-Na.

Kasadaran spiritual ieu pisan anu kudu ngaronjatkeun énergi ngahamba sarta kata'atan ka Alloh SWT. Énergi supaya ngaronjatkeun ibadah ka Alloh SWT dina harti anu

salega-legana. Mangrupa katundukan jeung kapatuhan ngajalankeun jeung nerapkeun hukum-hukum sarta syaré'at-Na sacara total diluhureun ieu bumi.

Énergi anu kudu ngajadikeun kasadaran jeung wawanén keur ngalempengkeun sagala perkara anu salah. Wawanén pikeun ngoméan sagala rupa karuksakan (fasad) anu aya dihareupeun urang. Wawanén pikeun nganggeuskeun sarta ninggalkeun sistem anu ruksak buatan manusa. Nyaéta ideologi jeung sistem sekularisme-kapitalisme. Satuluyna ngaganti sistem ruksak ieu ku ideologi jeung sistem anu bener, anu diturunkeun ku Alloh SWT sareng dibawa ku Rosululloh SAW. Hal anu dimaksud nyaéta ideologi jeung sistem Islam.

Sabab ngan ku diterapkeun akidah jeung syaré'at Islam dina sakabéh aspék kahirupan; ékonomi, sosial, pulitik, pamaréntahan, hukum, paradilan, jrrd, dunya bakal diliputan ku kabarokahan. Ieu pisan wujud katundukan sarta kataatan anu hakiki saurang muttaqin.

Lamun katakwaan ieu geus ngawujud, Alloh ngajamin bakal ngadatangkeun kabarokahan. Sakumaha dawuhan Alloh SWT :

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

“Lamun seug mah pangeusi nagri ariman jeung tarakwa, pasti Kami bakal ngabukakeun keur maranéhna kabarokahan ti langit jeung ti bumi. Tatapina, maranéhna

ngabarohongkeun (ayat-ayat Kami) sahingga Kami nyiksa maranéhna akibat tina pagawéan maranéhna". (TQS al-A'rof [7]: 96).

Pamungkas, hayu urang jaga kataatan urang ka Alloh SWT. Urang sami-sami pipit buahna Romadlon. Sareng hayu urang perjoangkeun supaya syaré'at Alloh nanjeur di luhureun bumi ieu. Sangkan Rosululloh reueus ka urang sadaya. Umatna anu salamina miharep syafaat anjeuna.

□

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ
مِنَ الْآيَةِ وَذَكَرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ وَإِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

HAJI NGAHIJIKEUN UMAT DINA KALIMAH TAUHID

Khutbah Kahiji

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُودُ بِاللَّهِ
مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ،
وَمَنْ يُضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةً مَنْ هُوَ
خَيْرُ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا. وَأَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
الْمُتَّصِفُ بِالْمَكَارِمِ كِبَارًا وَصِيبًا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِسْلَامَهُمْ
وَلَمْ يَفْعَلُوا شَيْئًا فَرِيًّا، أَمَّا بَعْدُ، فَيَا أَيُّهَا الْحَاضِرُونَ رَحِمَكُمُ
اللَّهُ، أُوَصِّينِي نَفْسِي وَإِيَّاكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَقَدْ فَازَ الْمُتَّقُونَ.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ
خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ

(Usum) haji téh nyaéta sababaraha bulan nu dima'lumkeun. Sing saha nu netepkeun niatna dina éta bulan pikeun ngalaksanakeun haji, mangka ulah migawé rofats, fasik jeung silih bantah di sajeroning mangsa milampah haji. Naon waé nu ku aranjeun dipigawé mangrupa kahadean, tangtu Alloh uninga kana éta hal. Prak bebekelan. Saéstuna bekel nu paling hadé nyaéta takwa. Prak takawa ka Kaula, ieu jalma-jalma nu ngabarogaan akal. (TQS al-Baqoroh [2]: 197)

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Teu lami deui jutaan kaum Muslim ti saantéro dunya bakal ngumpul di Tanah Suci. Ngahalimpukeun kalimah tauhid. Nembrakkeun ibadah haji nu agung ka payuneun Alloh SWT.

Dina éta poé teu aya kareueues salian meunang gelar salaku tamu-tamu Alloh SWT. Nabi SAW cumarios:

وَفُدُّ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ ثَلَاثَةً الْغَازِي وَالْحَاجُّ وَالْمُعْتِمِرُ

Tamu Alloh téh aya tilu: mujahid, haji, jeung nu umrah.
(HR an-Nasa'i)

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Prak-prakan haji mibanda loba hikmah nu kalingtang penting. **Kahiji:** Haji nyaéta ibadah nu nuduhkeun kana katatan jeung pangorbanan. Ngan ukur aranjeunna nu kuat tekadna nu kersa ngorbankeun pikeun ibadah haji.

Sabalikna, maranéhna nu lemah kayakinan moal pernah sanggup ngalakonan ibadah haji sok sanajan ngabogaan kajembaran rejeki jeung séhat ragana.

Kadua: Ibadah haji mangrupikeun simbol tauhid. Dina éta ibadah aya panegesan ngaésakeun Alloh SWT jeung ngaleungitkeun sarékat pikeun Manatenna. Sajeroning ibadah haji para jamaah salawasna ngaoskeun kalimah talbiyah nu eusina ajakan tauhid. Kalimah talbiyah ogé ngandung pangakuan yén sakabéh kakawasaan ukur kagungan Mantenna. Teu aya nu ngamilik nu hakiki salian Alloh SWT. (Ibnu Qoyyim, Mukhtashor Tahzib Sunan, 2/335-339)

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ
لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

Abdi nyumponan panggero Gusti, nun Alloh. Teu aya sarékat pikeun Gusti. Saéstuna sadaya pujian téh, kani'matan jeung kakawasaan mangrupikeun kagungan Gusti. Teu aya sarékat pikeun Gusti.

Katilu: Haji ogé mangrupikeun nganapaktilas bukti-bukti nu pinuh ku sajarah jeung spiritual ngawitan ti Nabi Ibrohim AS sareng Nabi Ismail AS, dugi ka Nabi Muhammad SAW. Kaum Muslim ngumpul di sabudeureun Ka'bah nu diwangun ku Nabi Ibrohim sareng putrana Ismail. Aranjeunna ngado'a di Hijr Ismail sareng Maqom Ibrohim,

lajeung ngalaksanakeun sa'i ti Shofa ka Marwa, sabari ngaleueut segerna cai tina sumur Zamzam anu historis sarta barokah. Ku alatan napak tilas saperti kitu sakuduna bangkit kakuatan ruhiah salaku jalmi anu Muslim. Ngancik sumanget ibadah, perjoangan, jeung pangorbananna.

Kaopat: Ibadah haji ogé ngajarkeun kaum Muslim pikeun ngendalikeun amarah mumusuhan; sebaliknya ngawangun sikep ramah sarta silih tulungan ka sasama. Dina kaayaan cuaca panas mentrang, capé jeung pasesedek, para tamu Alloh diperedih pikeun ngendalikeun akhlak. Alloh SWT ngadawuh:

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ
خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

(Usum) haji téh nyaéta sababaraha bulan nu dima'lumkeun. Sing saha nu netepkeun niatna dina éta bulan pikeun ngalaksanakeun haji, mangka ulah migawé rofats, fasik jeung silih bantah di sajeroning mangsa milampah haji. Naon waé nu ku aranjeun dipigawé mangrupa kahadean, tangtu Alloh uninga kana éta hal. Prak bebekelan. Saéstuna bekel nu paling hadé nyaéta takwa. Prak takawa ka Kaula, ieu jalma-jalma nu ngabarogaan akal. (TQS al-Baqoroh [2]: 197)

Kalima: Ibadah haji mangrupakeun tempat sakaligus momen ngahijikeun jutaan Muslim ti saantéro dunya. Teu

ninggali deui séké sélér, bahasa, warna kulit, jeung strata. aranjeunna ngumpul di Padang Arofah, di Mina, tuluy ngalaksanakeun thowaf jeung sa'i, jeung sajabana kalawan babarengan. Ieu mangrupikeun sabagéan kagumilangan ajaran Islam nu sanggup meungkeut manusa dina hiji buhul (beungkeutan), nyaéta akidah Islam.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Nu jadi pertarosan, naha dina jaman ayeuna ibadah haji teu bisa méré dampak persatuan nu hakiki jeung nuluy? Naha ayeuna ni'mat persatuan éta leungit saberesna ibadah haji, jeung umat tetep dina kaayaan paburincay?

Sok manglebarkeun, ibadah haji nu ngumpulkeun jeung ngahijikeun jutaan jelema dina satempat jeung sawaktu, geuningan acan sanggup nganteurkeun aranjeunna pikeun ngahontal persatuan nu hakiki. Hal ieu tuluy lumangsung tiap taun. Persatuan umat nalika ibadah haji karék ngan saukur nembongkeun beungkeutan spiritual teu didadasaran sistem (rabithoh ar-ruhiyah bi la nizhom). Teu beda jeung ibadah sholat berjamaah atawa sholat Jum'ah. Umat ngumpul di satempat jeung sawaktu, tuluy balubar kitu waé. Teu aya pameungkeut di antara maranéhna.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Sakuduna ibadah haji jadi konferensi akbar pikeun ngawangun kasadaran umat, yén aranjeunna ayeuna geus paburincay. Geus teu jadi umat nu sahiji kalawan

beungkeutan akidah Islam. Loba pasualan umat nu kudu dibérésken babarengan.

Beungkeutan akidah nu ngalahirkeun ukhuwah islamiyah ieu lain ngan saukur ngawujud di Madinah, Nagara Islam ngawitan di dunya, tapi tuluy ngarayap ka unggal wilayah, di mana waé Islam nyebar ngalangkungan da'wah jeung *futuh* (panaklukkan). Unggal bangsa nu asup Islam tuluy ngaganti beungkeutan kasukuan jeung kabangsaan aranjeunna ku ukhuwah islamiyah. Aranjeunna nyebut dulur saimanna sok sanajan béda séké sélér, anapon para pendatang téh nu naklukkeun negeri aranjeunna. Bangsa Spanyol di Andalusia jeung Cordoba, Persia, Syams, suku Barbar di Afrika. sakabéhna ngahiji dina beungkeutan akidah jeung ukhuwah islamiyah bareng jeung kaum Muslim nu asalna ti Jaziroh Arab.

Hadirin jama'ah jum'ah rohimakumulloh,

Alhasil, hayu urang reketkeun deui beungkeutan ukhuwah islamiyah urang. Hijiikeun haté urang. momorékeun égo séké sélér jeung kelompok nu geus nyababkeun urang paburincay, nu geus nyababkeun musuh musuh tuluy-tuluyan ngawasa ka urang.

Hayu urang jadikeun kalimah tauhid nu bisa ngahijiikeun urang. Saéstuna urang mangrupikeun umat nu sahiji. Hiji panembahan, Alloh SWT. Hiji sumber, Al-Qur'an. Kalawan ngahiji dina panangtayungan kalimah tauhid éta Alloh SWT bakal nulungan jeung ngamuliakeun urang. []

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ
بِمَافِيهِ مِنَ الْآيَةِ وَذِكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ
وَإِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ،
وَأَقُولُ قَوْلِي هَذَا فَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ
الرَّحِيمُ.

Khutbah Ka Dua

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى إِحْسَانِهِ وَالشُّكْرُ لَهُ عَلَى تَوْفِيقِهِ
وَامْتِنَانِهِ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ الدَّاعِيَ إِلَى رِضْوَانِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

أَمَّا بَعْدُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا أَمَرَ وَأَنْتَهُوَا عَمَّا نَهَى
وَاغْلُمُوا أَنَّ اللَّهَ أَمْرُكُمْ بِأَمْرٍ بَدَأَ فِيهِ بِنَفْسِهِ وَثَنَى بِمَلَأَ ثِيَابَهُ
الْمُسَبِّحَةِ بِقُدْسِهِ وَقَالَ تَعَالَى إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى
النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا. اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلِّمْ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْضَ اللَّهُمَّ عَنِ
الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِي وَعَنْ بَقِيَّةِ
الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَتَابِعِي التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
وَارْضَ عَنَّا مَعَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ.

اَللّٰهُمَّ اَعِزِّ الْاِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَاَذِلَّ الشِّرْكَ وَالْمُشْرِكِيْنَ
وَانْصُرْ عِبَادَكَ الْمُوَحَّدِيَّةَ وَاَنْصُرْ مَنْ نَصَرَ الدِّيْنَ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَ
الْمُسْلِمِيْنَ وَدَمِّرْ اَعْدَاءَ الدِّيْنِ وَاغْلِبْ كَلِمَاتِكَ اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ.

اَللّٰهُمَّ اذْفَعْ عَنَّا الْبَلَاءَ وَالْوَبَاءَ وَالزَّلَازِلَ وَالْمِحْنَ وَسُوءَ
الْفِتْنَةِ وَالْمِحْنَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ عَنْ بَلَدِنَا اِنْدُونِيْسِيَا
خَاصَّةً وَسَائِرِ الْبُلْدَانِ الْمُسْلِمِيْنَ عَامَّةً يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ. رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِيْنَ.

عِبَادَ اللهِ ! اِنَّ اللهَ يَأْمُرُنَا بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ وَاذْكُرُوا اللهَ الْعَظِيْمَ يَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْهُ عَلَى نِعَمِهِ
يَزِدْكُمْ وَلَذِكْرُ اللهِ اَكْبَرُ.

Naskah Jum'at
tema Isra' Mi'raj, Ramadhan dan haji
[sumber elektronik]

Buku ini merupakan kumpulan **naskah Khutbah Jum'at** dengan tema **Isra' Mi'raj, Ramadhan dan Haji** dalam **bahasa Sunda**.

Naskah jum'at merupakan kumpulan dari naskah-naskah yang biasa dibagikan di setiap Jumat oleh Dewan Masjid Digital Indonesia (DMDI) untuk masyarakat Indonesia.

Dewan Masjid Digital Indonesia telah berupaya membangun masyarakat muslim yang berkepribadian Islam dengan terus istiqamah menyiapkan naskah khutbah berisi pemikiran-pemikiran Islam. Melalui website seruanmasjid.com dan akun twitter https://twitter.com/dmdi_id diharapkan terbangun sumber daya manusia (SDM) yang mulia dan lebih baik.

Tentu dengan ketersediaan SDM yang baiklah yang dapat membangun negeri menjadi lebih baik dan diberkahi Allah Ta'ala.

Semoga melalui kehadiran buku ini dapat memberikan kontribusi bagi keilmuan dan peningkatan kualitas khutbah Jum'at di tengah masyarakat. Amin

--- Mada W. Kusumah, M.Pd.I

Penerbit:
Program Studi
Komunikasi dan Penyiaran Islam
STIBA Ar-Raayah

Alamat:
Jl. Perintis Kemerdekaan Km. 6
Kec. Cikembar Sukabumi

ISBN 978-623-94777-6-9 (PDF)